

tænkes, at indløseren også i relation til betalingsmodtagerne anvender særlige indløsningsregler for betalingsmidler, der anvendes erhvervmæssigt. Af hensyn til betalingsmodtagerens retsstilling er det nødvendigt, at betalingsmodtageren kan konstatere, om han ifølge tilslutningsaftalen er forpligtet til at acceptere et betalingsmiddel, herunder hvilke indløsningsregler der gælder for betalingsmidlet. Når et betalingsmiddel kan anvendes såvel erhvervmæssigt som ikke-erhvervmæssigt, må en betalingsmodtager både ved en manuel og en elektronisk aflæsning af betalingsmidlet være i stand til at bedømme dette forhold, hvis der i forhold til betalingsmodtageren gælder forskellige regler. Betalingsmidlet må i sådanne situationer indrettes således, at det bliver muligt for betalingsmodtageren at foretage denne kontrol, fx ved at anvende et særligt varemærke for betalingsmidlet.

For de betalingsmidler, der efter stk. 5 kan anvendes såvel erhvervmæssigt som ikke-erhvervmæssigt, er der sket en ændret regulering i forhold til betalingskortloven. Den erhvervmæssige anvendelse er således ikke længere undtaget fra lovens generalklausul og kravet om kvittering (forslagets §§ 4 og 8). Disse bestemmelser er så centrale, at de blandede betalingsmidler bør være omfattet heraf. Omvendt foreslås det, at brugerens opsigelsesret (forslagets § 9), ansvarsreglerne (forslagets § 10 og § 11) og registerreglerne (forslagets § 12) ikke finder anvendelse, når betalingsmidlet anvendes erhvervmæssigt.

Til stk. 6

I stk. 6 er der tillagt ministeren en bemyndigelse til efter en konkret ansøgning fra en udsteder at undtage et betalingsmiddel helt eller delvis fra lovens bestemmelser. En tilsvarende bestemmelse findes i betalingskortlovens § 1, stk. 5.

Til stk. 7

Stk. 7 giver ministeren en adgang til at undtage – helt eller delvis – internationale betalingsmidler fra forslagets registerregler og omkostningsbestemmelser. Der er alene tale om en redaktionel omplacering af denne regel, idet en tilsvarende bestemmelse findes i betalingskortlovens § 34.

Til stk. 8

Stk. 8 er i forhold til betalingskortloven en nyskabelse, idet ministeren efter denne bestemmelse får mulighed for ved bekendtgørelse at undtage visse typer af betalingsmidler helt eller delvis fra forslagets bestemmelser og eventuelt fastsætte supplerende regler for disse betalingsmidler.

Bestemmelsen er medtaget for at sikre, at loven på en hurtig og smidig måde kan tage højde for fremkomsten af nye betalingsmidler. Herved sikres det, at loven ikke kommer til at hæmme udviklingen. Der vil på samme måde kunne vise sig at være et behov for at udstede supplerende regler for betalingsmidler, der i dag er ukendte, fx fordi den eksisterende regulering ikke tager højde for disse betalingsmidlers særlige karakteristika. Det forudsættes, at bemyndigelsen i givet fald vil blive benyttet i overensstemmelse med de principper og de formål, som loven bygger på.

Til § 2

§2 undtager 2 typer af betalingsmidler fra en række af forslagets regler.

Det drejer sig dels om de forudbetalte betalingsmidler, jf. definitionen i § 1, stk. 3, dels om betalingsmidler, der alene kan anvendes til at hæve penge hos udstederen.

Da forudbetalte betalingsmidler typisk har en begrænset værdi og kan benyttes af ihændehaver, er det ikke fundet nødvendigt at lade alle forslagets bestemmelser gælde for disse betalingsmidler. Det foreslås således, at forslagets § 10 om ansvar og § 13, stk. 1, om dækning af udsteders omkostninger ikke gælder for forudbetalte betalingsmidler.

Da visse forudbetalte betalingsmidler på den anden side kan have en betragtelig værdi, fordi de ikke er omfattet af lov om sparevirksomheder og udstedere af forudbetalte betalingskort, foreslås det, at forslagets § 10 (om brugerens ansvar ved tredjemands misbrug mv.) skal gælde for forudbetalte betalingsmidler, hvis brugeren er i stand til at opbevare værdier, der overstiger 3.000 kr. på betalingsmidlet.

Værdien 3.000 kr. er valgt ud fra den betragtning, at dette beløb ca. svarer til værdien af den største (fremtidige) _-seddel. Beløbets størrelse er samtidigt fastsat for at friholde en række almindeligt anvendte forudbetalte betalingsmidler med karakter af "billetter e.l." fra ansvarsreglen i § 10.

Beløbet er endvidere fastsat i lyset af den grænse på 1.200 kr., der i dag findes i lov om sparevirksomheder og udstedere af forudbetalte betalingskort. En meget stor forskel mellem beløbene i de to love er næppe hensigtsmæssig.

Da der for tiden pågår forhandlinger om direktivforslaget om adgang til at etablere og udøve virksomhed som udsteder af elektroniske penge og tilsyn med sådanne virksomheder og herunder om størrelsen af elektroniske penges maksimumværdi, kan det være hensigtsmæssigt at ændre den nævnte 3.000 kr.'s